

Mi újság?

A Magyar Szentek Templomának havi tájékoztató lapja.

2011. január

Kiadja a Magyar Szentek Plébániája. Megjelenik minden hónap első vasárnapján. Ingyenes kiadvány.

2011. A CSALÁD ÉVE

A Magyar Katolikus Püspöki Konferencia döntése értelmében december 26-án megkezdődik a Család éve hazánkban, amely 2011. december 30-án, Szent Család vasárnapján ér majd véget. Az ünnepi év megnyitására a konferencia az alábbi körlevelet adta ki.

Krisztusban Kedves Testvérek!

1. Harminc esztendeje annak, hogy 1981-ben II. János Pál pápa kibocsátotta Familiaris consortio kezdetű apostoli buzdítását a keresztény család feladatairól a mai világban. Püspöki Konferenciánk a 2011. évet a Család Évének nyilvánította. Döntésünket az a szándék vezérelte, hogy tanúságot tegyünk hitünkről és felkeltsük az emberek szívében a szeretet és a felelősség érzését a társadalom legfontosabb intézménye, a család iránt.

Hogyan alakul a családok sorsa Európában, különösen pedig hazánkban? Ez a kérdés alapvető emberi problémát tár fel: milyen helyzetben van ma Európa, milyen állapotban élnek földrészünkön, különösen hazánkban az emberek? Nehéz erre átfogó választ adni. Ha a II. Vatikáni Zsinatnak az Egyház a mai világban című lelkipásztori rendelkezését tartjuk szem előtt, ma is el kell ismernünk, hogy az igazi választ úgy találhatjuk meg, ha szembenézünk a mai ember örömeivel és reményeivel, bánatával és aggodalmaival (Gaudium et spes 1). Amikor tehát az Egyház értékeli az egyén helyzetét és a társadalom állapotát, újra és újra pozitív és negatív szempontokra hívja fel a figyelmet. Nem azért teszi ezt, mert mindenáron azt akarja kimutatni, hogy a mérleg egyensúlyban van, hanem attól a meggyőződéstől vezérelve, hogy Isten műve önmagában mindig jó, de a bűn árnyékot vet a teremtett világra. Így hát a hívő keresztény nem engedhet a reménytelen borúlátás kísértésének, de nem élhet a valóságtól elrugaszkodott álmvilágban sem.

2. Európa, ahol annyi nemzet kultúráját alakította Krisztus evangéliuma, ahonnan a keresztény örömhír hirdetői eljutottak az egész világra, ma azonosságának mély válságát éli át. Ha elutasítjuk Isten és a vallás gondolatát, sőt a valóság megismerésének lehetőségében is kételkedünk, könnyen kiszolgáltatjuk alapvető értékeinket pillanatnyi vágyak és érdekek játéknak. Európának és népünknek is szüksége van Istenre. Nem feledkezhetünk meg gyökereinkről, mert csak így tudunk reménységgel és a valóság talaján állva tekinteni a jövőbe.

Kortársaink közül sokan abban akarják megélni szabadságukat, hogy mindentől függetleník magukat, semmire nincsenek tekintettel, a másik emberre sem, a közösségre sem, a saját jövőjükre sem. A kellemes közérzetnek ebben a bűvöletében könnyen megeshet, hogy nem vesszük észre: elmúlik az élet, s amire lehetőségünk volt tegnap, az holnapra már a múlté. Gyakran félünk meghozni életünk nagy döntéseit, elkötelezni magunkat a síríg tartó hűségre

egy jó házasságban. Pedig olyan lények vagyunk, akiknek a fejlődéséhez is, a fizikai, szellemi, lelki értékekben való gyarapodásához és kiteljesedéséhez is szüksége van a jó közösség, a szerető család biztonságára. Még Isten szeretetét is a családi élet tapasztatából vett fogalmakkal fejezzük ki. Így tudjuk igazán átérezni, mit jelent, hogy ő szerető Atyánk, mi pedig egymásnak testvérei vagyunk. Ugyanígy az Egyházban és a közösségben is magabiztosabban, harmonikusabban találjuk meg a helyünket, ha átértük a

szeretet és a bizalom légkörét. Ha megtapasztaltuk az anyai szeretetet, igazi értelmet kap számunkra az is, hogy az Egyházat édesanyánknak valljuk.

Az emberi személy igazi szabadsága lehetőség az Isten akarata szerinti, értékeket teremtő és megvalósító életre. A szabadság tehát nem a kapcsolatok megszakítását, az azoktól való úgynevezett megszabadulást jelenti, hanem életünk megtöltését a szeretet gazdagságával.

3. Társadalmaink irányvesztésének világos jele a népesség fogyása. Hazánk lakossága az idén tízmillió alá csökkent. Pedig a család egészséges működése egyben a társadalom egészségének is fokmérője. Európában mindenki elismeri, hogy súlyos népesedési probléma alakult ki. A keresztény ember azt is feladatának érzi, hogy a megoldást keresse, mégpedig abból a biztos hitből kiindulva, hogy Isten szeret minket, hogy neki terve van velünk. Ezt a tervét pedig Jézus Krisztusban nyilatkoztatta ki.

A család és az élet Isten tervének szerves része, sőt a család lehetővé teszi, hogy megérezzük az Istennel való közösség örömét. A férfi és a nő szerelmének szépsége, ha egész életre szóló szövetségre lépnek egymással, Isten legvonzóbb természetes képét jeleníti meg az emberi társadalomban. Ez az életszövetség a férj és a feleség kölcsönös javára, s az új emberi élet elfogadására és nevelésére irányul. Ma mégis azt látjuk, hogy gyakran hiányzik a nyitottság a sűrűn tartó házassági közösségekre. Mintha félnénk attól, hogy igent mondjunk az életre! A mai városi, de egyre inkább a vidéki élet is úgy szerveződik, hogy nagy nehézséget jelent népes családot fenntartani. Az anyaságot a társadalom nem mindig becsüli meg kellően. A gazdasági válság és a munkanélküliség szorongást és félelmet hoz sok család életébe. Pedig az anyaság és a családok megérdemlik az egész társadalom megbecsülését és szolidaritását. Az ő támogatásuk nem pusztán szociális kérdés, hanem egész népek, társadalmak jövőjének, létének vagy nemlétének kérdése. Márpedig az élet ára megfizethetetlen. Bármilyen gazdag legyen is egy ember, az életét nem vásárolhatja meg: végül is minden vagyona kevésnek bizonyul. Ahogyan a zsoltár írja: „Az élet ára túl magas volna, meg nem fizetheti senki soha, hogy örökké éljen, s a sírt ne lássa” (Zsolt 49,9-10).

4. Imádkozzunk az idén különös odaadással családjainkért. Legyen a család maga is a közös hit, a közös imádság otthona. Plébániai közösségeink ismerjék meg, tartsák számon a körükben élő katolikus családokat. Maguk a családok is örömmel találják meg egymással a kapcsolatot. Osszák meg egymással ünnepeiket és gondjaikat, segítsék egymást munkával, személyes jelenléttel, tapasztalatok átadásával, és ha szükséges, anyagiakkal is. Büszkeség lehet számunkra olyan családok közösségéhez tartozni, akik gyerekeikkel, bútorral, baráti szóval, betegek ápolásával nap mint nap segítik egymást, akik hordozzák a nemzedékek közötti összetartást, akiknek gondjuk van a magányosokra, az idősekre és a betegekre is. Különös figyelemmel és szeretettel kísérjük azok keresztthordozását, akik súlyosan fogyatékos gyermekeket nevelnek! Bátorítjuk azokat is, akiknek megtört a családi életük, tartsanak ki a hitben és az Egyházzal való közösségben.

Kérjük a Szent Család áldását családjainkra, kérjük az első magyar szent családnak, Szent István királynak, Boldog Gizellának és Szent Imre hercegnek közbenjáró támogatását. Kérjük a példamutató családapát, Boldog Batthyány-Strattmann László könyörgését családjainkért és egész nemzetünkért. Amen.

Budapest, 2010. december 26, Szent Család vasárnapja

a Magyar Katolikus Püspöki Konferencia

Megkérdeztük híveinket...

... *hogy miért fontos neked a családod?...*

2011. év a család éve hazánkban. De mit érzünk, ha ezt a szót halljuk: család? Fontos nekünk? Vagy netán hidegen hagyja? Azt gondolom, akár épp családban élünk, akár megbomlott vagy csonka családban, mindannyiunk számára fontos ez a közösség valamiért. De miért? Erről kérdezgettem híveinket.

– *Az Élet értelmét, az élet célját!*

Sokat gondolkoztam a kérdésen és sok minden eszembe jutott, de legegyszerűbben így tudnám megfogalmazni. Persze ezután lehet boncolgatni, de úgy gondolom egyszerre elég ennyi. (38 éves édesapa)

– *A család számomra azokat az embereket jelenti, akikkel együtt élek, az otthonomat velük osztom meg. Biztonságot adó hely ahová mindig visszatérhetek. (23 éves lány)*

– *A család vérségi szeretetközösség, társadalmi-gazdasági egység (háztartás) és háttér, ahonnan mindig elindulok, és ahová mindig visszatérek, otthon, védőburok, haza, terített asztal... (27 éves fiú)*

– *Nekem a család a legszűkebb közösséget jelenti, amiben nap mint nap mozgok, élek, ahová bármikor visszatérhetek. Fontos tudni, hogy ez a közeg folyamatosan változik, és ezeket a változásokat figyelni kell, és alkalmazkodni hozzájuk, hogy a közösség "jól működjön". (17 éves fiú)*

– *A család egy olyan közösség, amiben megtanulunk élni, mozogni, szeretni, adni, imádkozni. Itt tanulunk meg örülni, sikereket elérni, de a kudarcokat eltűrni is. Egy olyan hely, ahol akkor is szeretnek, ha valamit elrontok, és nem vagyok tökéletes. Egy olyan közösség, ahova mindig visszavárnak, mert úgy teljes az egység, ha együtt van minden tagja. (35 éves édesanya)*

Köszönjük minden válaszolónak, hogy megosztotta velünk gondolatait!

Betlehemes

Idén is nagy izgalommal kezdtünk neki novemberben a Pásztorjáték szervezésének. Dödővel hosszasan kerestünk egy alkalmas színdarabot, hogy minél többen szerephez jussanak. Aztán megkezdtük a szereplő-vadászást.

Az idei évben rengeteg pásztorunk akadt, még a legkisebbek is szerephez akartak jutni, sajnos be kellett érniük egy-egy apró mondattal, de meglepően lelkesen, és pontosan végezték feladatukat. Az angyalok kara kevés fővel indult, gyorsan és szépen megtanulták az énekeket Bogyi segítségével. Az utolsó pillanatban szerencsére még berepült két segédangyal, így a kereszt körül már az egész angyali kar ékeskedhetett. A királyokat idén is a nagy fiúk alakították, bár ezúttal kicsit több szöveget kellett bemagolniuk. Két prófétánk volt: András és Szabolcs atya, és még Gábor atya is csatlakozott, hogy régi szokás szerint Isten szavát közvetítse a nézőknek. Mária és József szerepére Domcsit és Patrikot választottuk, akik a betlehemi városlakó segítségével szép otthonot teremtettek Jézus érkezésére.

A legnagyobb szerepet Szilágyi Peti és Hunyadi Máté vállalta. Peti egy hétköznapi embert játszott, akit az ördög – Máté – folyton meg akart ingatni hitében, de ennél tovább szerencsére nem jutott. A karácsony igaz története, és a szívekben lakó jó legyőzte az ördög cselszövéseit.

A sok munkának, odafigyelésnek és igyekezetnek hála, ez évben is szépen, méltón tudtuk fogadni a közénk érkező gyermek Jézust.

Panni

Családmodell 3000

Jól csináljuk. Még pár év, és a jövő szociológusai kétségbeesve fogják keresni a múlt egyik érdekes társadalmi jelenségét, a családot és annak maradványait. A lehetséges definíció szerint ez egy olyan kezdetleges érdektársulás volt, melyben két, kezdetben ellenkező, később már azonos nemű ember is, nagy ünneplések közepette egymásnak olyan ígéretet tett, amit szinte soha nem tudott megtartani. Majd ezek után (néha már előtte is) összeköltöztek, valószínűleg azért, hogy a napi huszonöt, huszonhat órás munka után, legyen kivel veszekedni és ősi szokásaikhoz visszanyúlva, a tényérokot dobálni. Esetenként oly annyira felelőtlennek is váltak ezek az úgynevezett párok, párocskák, hogy alkalmasnak hitték magukat egy, Isten ments' kettő vagy akár még három gyermek felnevelésére is.

A szociológusok az így összeállt meghatározást kiegészítették egy lábjegyzettel, melyben említést tettek egy, a mai napig érthetetlen és tudományosan megmagyarázhatatlan momentumról, a szerelem és szeretet jelenségről is. Persze, ez csak apró betűs jegyzet, mivel a XXI. századból már nincsenek erre vonatkozó feljegyzések és egyébként sem érthető, hogy mi köze volt a család intézményéhez.

Fiatallal fordították írása

A Magyar Szentek Plébánia évvégi beszámolója az 2010. évről

Esküvő:	20 pár	4-gyel kevesebb, mint a tavaly /
Keresztelő:	42 fő;	ebből 24 fiú és 18 lány /12-vel kevesebb, mint tavaly /
Elsőáldozó:	13 fő	/2-vel több, mint tavaly /
Bérmálkozott:	12 fő	(Egyetemi Lelkészség)
Halottak:	73 fő:	ebből 24 férfi és 49 nő. / 6-tal több, mint tavaly/

Mindössze 23 fő részesült a szentségekben !!!

Ez nagyrészen a hozzátartozók felelőssége!!!

Ha valamivel még tudunk segíteni elhunyt szeretteinken, az nem a virág és a drága síremlékek, hanem az értük felajánlott ima és szentmise.

Magyarországon a plébániák nem kapnak sem állami, sem egyházi normatív támogatást, hanem a területükön élő hívek tartják fenn adományaikkal.

Az egyházközség területén kb. 14,000 ember él. Templomba illetve kápolnába vasárnaponként 7 – 800 fő jár. Ebből egyházi adót alig **350-en fizettek, nagyjából annyi, mint tavaly.** Gyakran még azok közül sem érzi mindenki szükségesnek az egyházi hozzájárulás fizetését, akik rendszeresen, vasárnapról vasárnapra itt vannak a templomban és részt vesznek a plébánia rendezvényein. Pedig a perselypénz az vajmi kevés ahhoz, hogy egy ekkora templom és plébánia kiadásait fedezni tudja.

A jövedelemadó **1%-ának** felajánlásából 624.352 Ft-tal támogatták a kedves hívek egyházközségünket, a Szent Tádé Alapítványon keresztül. Ez 16.000 Ft-al kevesebb, mint az előző évben.

Hálásan köszönjük azok adományait, akik a kápolna vagy a templom fenntartásához, valamint az ifjúsági programokhoz adományaikkal hozzájárultak. Köszönjük azok munkáját is, akik a templom vagy a kápolna szebbé tételén egész évben fáradoztak. Köszönet a sekrestyés és a kántor áldozatos munkájáért, és a ministránsok oltárszolgálatáért, valamint az ifjúsági kórus működéséért. Köszönöm azok segítségét is, akik a templomkert szebbé tételében segítettek ebben az évben. Nagyobb munkák közül a templom belső festése valamint a templomi kivetítő készült el az idén.

Sok szép program, rendezvény, hangverseny is volt a templomban ebben az évben. Köszönet a szervezőknek, különösen **Dr Göblyös Péternek** a hangversenyek lelkes szervezésért, reméljük ezzel is gazdagítottuk híveink lelki élményét, bár meg kell jegyezni, hogy gyakran elég gyér volt az érdeklődés ezek után a színvonalas hangversenyek után. Volt úgy, hogy az előadók többen voltak, mint a hallgatóság.

Lopások száma valamelyest csökkent ebben az évben. De azért virágokat, vázákat, perselyekből pénzt idén is vittek el a templomból, illetve az urnatemetőből. Legtöbbször a perselyeket rongálták meg. Sokszor pusztá jelenlétünkkel is megtudjuk óvni közös értékeinket, azzal hogy napközben be-be nézünk a templomba, vagy az urnatemetőbe.

Köszönetet mondok mindenkinek, aki akár anyagilag, akár munkájával vagy imádságával segítette egyházközségünk életét, amit a jövőben is szeretnék kérni.

Isten fizesse meg mindenkinek mindazt, amit egyházközségünkért tett !